

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., a JUDr. Miroslavy Honusové ve věci

žalobce: R. T.
zastoupený advokátem Mgr. Petrem Kaustou
sídlem Čs. legií 1719/5, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 8. 2024, č. j. MSK 91834/2024, ve věci
záznamu bodů v registru řidičů

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včas doručenou žalobou se žalobce domáhal zrušení výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Hlučín ze dne 3. 6. 2024, č. j. HLUC/53059/2024/ODP/He, ve věci námitek proti provedení záznamu bodů v registru řidičů.

2. Žalobce v žalobě namítl, že žalovaný se zcela nedostatečně vypořádal s odvolací námitkou extrémních průtahů. Dále namítl, že extrémními průtahy došlo ke zmaření možnosti žalobce uvádět tvrzení a důkazy na svou obranu, když se jedná o přestupky z let 2019 a 2020, takže si již není schopen vybavit konkrétní okolnosti. Namítl také, že dlouhodobá nečinnost správních orgánů měla za následek, že žalobce byl zbaven práva na odečet bodů ve smyslu § 123e odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., kdy za rok 2021 a 2023 se nedopustil žádného přestupku. Žalobce také namítl, že je nepřijatelné, aby vydání správního aktu záviselo na zvůli správního orgánu – žalobci nemůže jít k tíži, že se sám nedožadoval vyřízení svých námitek. Žalobce tvrdil, že jej úřední osoba při osobním jednání osočovala z toho, že byl v řízení neaktivní. Dále namítl, že extrémními průtahy v řízení bylo porušeno právo žalobce na spravedlivý proces. K tomu žalobce citoval z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2009, č. j. 1 As 96/2008-115, Nejvyššího soudu ze dne 13. 11. 2003, sp. zn. 7 Tdo 1284/2003, ze dne 19. 5. 2015, sp. zn. 30 Cdo 1273/2014 a namítl, že účelem pozbytí řidičského průkazu je potrestání v době, kdy byla údajná protiprávní jednání dokončena, nikoli v časově neomezeném okamžiku závislém výhradně na správním orgánu. Veřejný zájem na potrestání po 4 letech je nulový a míjí se se smyslem správního trestání. Žalobce analogicky zmínil promlčení uloženého trestu za přečin.
3. Žalovaný ve vyjádření zcela odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. U správního orgánu prvního stupně skutečně došlo k nedůvodným průtahům, avšak záznam bodů nelze podle žalovaného srovnávat s trestním řízením, řízení o námitkách je svým charakterem „přezkumným“ řízením. Po celou dobu, kdy bylo vedeno řízení o námitkách, byla přerušena lhůta, jejímž uplynutím pozbývá řidič řidičské oprávnění.
4. U jednání dne 9. 4. 2025 účastníci setrvali na svých stanoviscích. Žalovaný zdůraznil, že žalobce měl možnosti, jak se bránit proti nečinnosti správního orgánu.
5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že oznámením ze dne 16. 6. 2020, doručeným 23. 6. 2020, oznámil správní orgán prvního stupně žalobci dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Žalobce podal námitky, doručené správnímu orgánu 29. 6. 2020, v nich se konkrétně vyjádřil k přestupku ze dne 12. 6. 2020. Správní orgán prvního stupně vyžádal dne 16. 7. 2020 podklady, na základě nichž byly žalobci připsány body. Dne 10. 4. 2024 byl spis přidělen jiné úřední osobě, ta téhož dne vyzvala žalobce k seznámení s podklady, žalobce se dne 6. 5. 2024 seznámil s podklady a vyjádřil se k nim. Poukázal přitom na „dlouhou dobu řešení námitkového řízení od 6/2020“. Dne 3. 6. 2024 zamítl správní orgán prvního stupně žalobcovy námitky jako nedůvodné a potvrdil provedené záznamy bodů, v odůvodnění mj. uvedl, že ke změně úřední osoby došlo z důvodu dlouhodobé nemoci původní úřední osoby. Žalobcovo odvolání bylo zamítnuto napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 22. 8. 2024.
7. Žalobní námitka, že žalovaný se zcela nedostatečně vypořádal s odvolací námitkou extrémních průtahů, je natolik obecná, že k ní soud pouze odkazuje na str. 5-6 odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde se žalovaný touto odvolací námitkou zabýval. K údajnému zmaření možnosti žalobce uvádět tvrzení a důkazy na svou obranu soud uvádí, že neshledal žádný důvod, proč by žalobce nemohl – ať již v námitkách samotných, či kdykoli později –

uvádět cokoli na svou obranu. Z obsahu správního spisu jednoznačně vyplývá, že žalobce sám ve správním řízení žádnou aktivitu kromě podání námitek neprojevil, pouze se na výzvu správního orgánu dostavil k seznámení s podklady.

8. Soud nesouhlasí ani s žalobcovým tvrzením, že byl nečinností správního orgánu zbaven práva na odečet bodů. K tomu je vhodné citovat z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 5. 2011, č. j. 8 As 23/2010-89, podle něhož: „*Negativním důsledkem opakovaného porušování předpisů o provozu na pozemních komunikacích je dosažení 12 bodů a pozbytí odborné způsobilosti k řízení motorového vozidla (§ 123c zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu). K opětovnému nabytí této způsobilosti může dojít pouze postupem dle § 123d tohoto zákona, tedy uplynutím jednoho roku ode dne pozbytí řidičského oprávnění a prokázáním, že se žadatel podrobil přezkoušení z odborné způsobilosti. Takto získaných bodů se již řidič nemůže zbavit řádným chováním, s nímž počítá § 123e odst. 1 uvedeného zákona, byť by v důsledku odkladného účinku podání námitek proti záznamu o dosažení 12 bodů nadále disponoval řidičským oprávněním.*“ Soud si je vědom skutečnosti, že s účinností od 1. 1. 2024 platí pro tuto otázku odlišná pravidla, avšak v případě žalobce, jehož řízení bylo započato před novelizací z. č. 361/2000 Sb. zákonem č. 271/2023 Sb., je citovaný judikát zcela příležitý.
9. Pokud žalobce tvrdil, že byl úřední osobou osočen z neaktivity ve správním řízení, pak ze správního spisu žádné osočování nevyplývá a žalobce ke svému tvrzení nenavrhl žádné důkazy. Žalobce podepsal protokol ze 6. 5. 2024 (seznámení s podklady) a ani v něm ani jinde nesdělil žádné výhrady k chování úřední osoby. V rozhodnutí prvního stupně je k délce námitkového řízení uveden poukaz na přerušování lhůty v souladu s § 123f odst. 4 z. č. 361/2000 Sb., v napadeném rozhodnutí žalovaný pouze zmínil existující prostředek ochrany proti nečinnosti správního orgánu, s tím, že jej žalobce mohl uplatnit. Žalovaný především uvedl, že nepovažuje postup správního orgánu prvního stupně za řádný a běžný, délka řízení byla velmi nestandardní.
10. K poslední žalobní námitce se soud zabýval charakterem řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů. Jak vyplývá z rozsáhlé judikatury, v řízení o námitkách se zkoumá pouze to, zda existují způsobilé podklady pro záznam bodů, zda záznam byl proveden v souladu s podkladem a zda počet bodů odpovídá zákonu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 6 As 60/2016). V řízení o námitkách se nerozhoduje o tom, zda řidič pozbývá řidičské oprávnění, neboť pozbytí řidičského oprávnění nastává přímo ze zákona jako následek dosažení 12 bodů a vyrozumění o tom (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 8 As 23/2010). Pozbytí řidičského oprávnění následkem dosažení 12 bodů je sankcí sui generis, je důsledkem toho, že řidič nereagoval adekvátně na opakované projednání přestupků a s nimi spojené záznamy bodů, které mu mohly být při řádném chování odečteny (srov. bod 41 usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55). Řízení o přestupku a řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru jsou dvě typově odlišná řízení, která se řídí jinými zásadami a která mají jiné procesní postupy. Nelze tedy analogicky převzít ustanovení o prekluzivní lhůtě z přestupkového zákona, když zákon o provozu na pozemních komunikacích má v § 123f odst. 4 vlastní úpravu, podle které podá-li řidič po dosažení celkového počtu 12 bodů námitky proti provedení záznamu bodů, běh lhůt stanovených v § 123c odst. 3 se přerušuje ode dne doručení námitek příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností do dne, v němž rozhodnutí podle odstavce 3 nabude právní moci. Citované zákonné ustanovení naprosto jasně definuje, od kdy do kdy se přerušuje běh lhůt a správní orgán ani soud tak nemá prostor používat analogicky ustanovení přestupkového zákona

(srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 9 As 311/2019). K tomu krajský soud dodává, že tím spíše nelze analogicky převzít ustanovení z oblasti trestního práva, neboť jde o postupy ještě vzdálenější. Krajský soud z výše uvedeného uzavírá, že podstatou řízení o námitkách je následné zkoumání zákonnosti již provedené evidence bodů. Nedodržení lhůty pro vydání rozhodnutí o námitkách se nemůže projevit na výsledku řízení o námitkách – jedná se o lhůtu pořádkovou ve smyslu § 71 zákona č. 500/2004 Sb. (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 22. 7. 2011, č. j. 9 A 128/2010-33).

11. Krajský soud tedy shledal, stejně jako žalovaný, v délce správního řízení u prvního stupně nepřehlédnutelnou vadu, která však nemá vliv na zákonnost rozhodnutí o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů. Soud žalobu zamítl jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.
12. Procesně úspěšný žalovaný (§ 60 odst. 1 s. ř. s.) nepožadoval žádné náklady soudního řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 9. dubna 2025

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu